

[Tinning]

Løvig Simonsen og fru Anne Grete Holmsgård og mig at gå fremad i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om genbrugsfremmende påbud i forbrugsledet.

Af Tinning (VS) og Margrete Auken (SF) m.fl.

(Fremsat 20/1 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, er der tale om en delvis genfremsettelse af et 1 år gammelt forslag. Siden den oprindelige fremsættelse er der sket forskellige ting, som giver mig anledning til at supplere mine oprindelige kommentarer til de enkelte punkter i beslutningsforslaget.

Første del af punkt 1 vedrører anvendelsen af gult papir. Denne problemkreds er taget op i et beslutningsforslag fremsat af Socialdemokratiet, nemlig nr. B 46, som var til første behandling den 23. januar i år. Forslaget ligger nu i miljø- og planlægningsudvalget, hvor jeg mener den videre drøftelse af nærværende forslag med fordel kan føres.

Anden del af punkt 1 og punkt 2 er uddybet i bemærkningerne. Til forslaget om at kræve, at det færdige avispapir skal indeholde en bestemt mængde returfbre, vil jeg sige,

at det lider af samme svaghed som tidligere forslag om afgift på frisk papir: indholdet af returfbre kan ikke måles, hvorfor indgreb af denne karakter er uhensigtsmæssige.

Forslaget om i højere grad at koble afsætning af returpapir sammen med køb af nyt avispapir mener jeg kræver en nærmere belysning. Jeg vil derfor bede Miljøstyrelsen undersøge, om afsætning af returaviser kan fremmes ved modkøbsaftaler.

Med hensyn til punkt 3 sagde jeg ved førstebehandlingen af forslaget i februar 1986, at Miljøstyrelsen i 1980 afsluttede en undersøgelse om engangsservice kontra flergangsservice i kantiner i statsinstitutioner med kontorpræg. Undersøgelsen viste, at for institutioner med over 40 beskæftigede kunne det direkte betale sig at anvende flergangsservice. Endvidere fremgik det, at de fleste institutioner over denne størrelse allerede anvender flergangsservice, og at tendensen hertil er stigende. Miljøstyrelsen er ikke bekendt med, at denne tendens skulle være vendt, således som det nævnes i bemærkningerne.

Punkt 4 vedrører genanvendelse af bygge- og anlægsaffald ved vejbyggeri. Det er et område, jeg lægger meget stor vægt på, idet der er tale om store affaldsmængder og store genbrugsmuligheder.

Der er sket store fremskridt på området i 1986, bl.a. fordi der er indkøbt to store mobile asfaltgenbrugsanlæg, hvoraf det ene er indkøbt med støtte fra Genanvendelsesrådet, mens det andet er anskaffet uden støtte. Disse to anlæg, som især egner sig til meget store reparationsarbejder, har sammen med et lidt ældre og knap så avanceret anlæg, som også kan arbejde på lidt mindre veje, udført 600.000 m² i løbet af 1986. Dette betød et væsentligt fremskridt for anvendelsen af genbrugsmateriale. Hertil kommer, at de fleste asfaltfabrikker efterhånden på eget initiativ har installeret anlæg, som giver dem mulighed for at anvende genbrugsmaterialer.

Udviklingen går således i den rigtige retning. Jeg finder ikke, at der er behov for at indføre tvangsforanstaltninger på dette område. Jeg er dog vidende om, at der stadig foregår en del vejarbejde, hvor mulighederne for genbrug ikke udnyttes. Således er de nye mobile genbrugsanlæg hidtil hovedsagelig blevet anvendt på statsvejene. Der vil være gode muligheder for i højere grad at anvende dem på amtsvejene og måske også på store